

Den politiske situasjon er ukjent og full av muligheter, og en utløsning må man under alle omstendigheter vente i løpet av den måneden vi nu er gått inn i. For Tyskland er mulighetene særlig fire: Anten 1. en offensiv over Kaukasus for å nå landforbindelse med Japan over det nære østen og India, i så fall er det all sannsynlighet for et Tyrkia blir trukket ned i krigen, og da antagelig på de alliertes side; offensiven vil kreve et veldig oppbud av mennesker og materiell da general Wevels orienterte i det nære østen er på henimot én million mann, og russerne disponerer minst like store styrker av elitesoldater i samme område. Eller 2. en offensiv mot Moskva og Leningrad for å innta disse byer i den hensikt å svekke russernes administrative muligheter og berøve Stalin og hans regjering det faktiske herredømme over europeisk Russland, med det håp at enkelte høireglementer innen den sovjetrussiske nær oppmuntret av den femte kolonne da vil revoltere. Eller 3. en invasjon av England med alle disponible styrker fra Norge, Holland, Belgia, det besatte Frankrike og alle brukbare danske og tyske havner; tyskerne må i så fall disponere minst to millioner mann samt tilvise sig luftherredømmet, og foretagendet skal kunne lykkes, det har derfor små chanser. Eller endelig 4. en "vent-og-se"-politikk, med henblikk på Japan, og en mulig fredsoffensiv overfor de allierte formidlet av Sverige eller Sveits. Av disse fire muligheter er nr. 1. den sannsynligste, nummer 2. er meget vel tenkelig, nr. 3. er en mindre sannsynlig som følger av det fantastiske vågespill en slik invasjon vilde være, nr. 4. er også mindre sannsynlig fordi tyskerne er lanet både moralsk og materielt, og dets førere derfor er redd for å vente, redd for å gi folket tid til å tenke sig om. Derfor mener de fleste sannsynlige at Tyskland vil prøve å realisere mulighet nummer 1.

De alliertes europeiske muligheter er kanskje ennå flere enn Tysklands, men man kan tydelig skjønne to som fremhever sig i forhold til de andre: Det er 1. en invasjon i det besatte Frankrike. Og 2. en invasjon av Norge. Begge deler vilde tjene til å avlaste tyskernes offensiv på østfronten ved å binde og tilintetgjøre så store tyske styrker som gjørlig. Og tyskerne setter inn sin store forårs-offensiv mot Kaukasus, er det sannsynlig at de allierte vil prøve sine invasionsmuligheter, men hvilket alternativ de vil velge, Norge eller Frankrike, er umulig å si. En rekke politiske og militære faktorer taler for at de allierte vil velge å begynne invasjonen i Nord-Norge fra Island og Skottland så snart som værforholdene gjør det mulig. Sverige vil da bli stillet overfor et avgjørende valg, og Finland - kan man vel si - vil ikke lenger ha noget valg. Mot dette kan innvendes at en rekke indrepolitiske omstendigheter i det besatte såvel som i det ubesatte Frankrike sannsynliggjør at den allierte offensiv vil bli satt inn her gjennom en lvn-invasering over kanalen. Noen direkte invasjon av Tyskland over det nordlige Belgia og Holland kan ikke anses for sannsynlig.

Nøkterne betraktere har lov til å regne med at Tyskland vil prøve å iverksette den ovenfor anførte mulighet nr. 1. så snart klimast på sydøstfronten tillater det, og at de allierte umiddelbart vil foreta invasjonen av Norge eller Frankrike som et mottrekk. - Sveidelsen av den britiske middelhavsflåte gjør en alliert invasjon av Italia lite trolig.

Stillingen på frontene er i øieblikket stort sett avventende. Fra østen er det lite nytt å melde, det trekket op til stort sjøslag i det indiske hav. På østfronten presser russerne tyske tropper tilbake ved Kertsj, på den sørlige del av Leningradsektoren, og sørvest for Mosjaisk, - nogen avgjørende resultater kan en dog ikke vente. I Nord-Afrika vesentlig rekognoseringsvirksomhet. Stadige og vel lykkede britiske bombeangrep på industri-distriktene i Tyskland. Den britiske luftvåben har tatt en ny type lette bombemaskiner i bruk, som har vist sig meget behagelige og nyttige.

1399/42
3397
Mappe 57
Exempl. mars
O.V. 1942
Jfr.

Innenriks

Vi tjener følgende brev i avskrift.

O.S. 1076/41.

Skolepenger ved de skoler som har vært lukket.

Sendes herr ordføreren.

Som bekjent har Foss, Hødehaugen og Vahl skoler vært lukket i ca. 2 måneder i inneværende skoleår. I skrivelse av 11/11 d.å. foreslår skolestyrets formann at elevene ved disse skoler får ettergitt en måneds skolepenger.

Ved Foss skole utgjør skolepengene kr. 1.395.- pr. måned, ved Hødehaugen kr. 3.000.- pr. mnd. og ved Vahl kr. 1.220.- til sammen kr. 5.615.-

Jeg finner det rimelig at det blir innrømmet en skolepengefratagelse som foreslått. Det vil i tilfelle føre en mindreinntekt på budsjettet på kr. 5.615.- under H.kap.V.C. kto.1. Jeg går ut fra at mindreinntekten opveies av besparelser på budsjettet.

Oslo, den 17. november 1941.

Magne Foulstun (sign.)

Sendes til skolerådsmannen.

Ordføreren har 21.ds. vedtatt at elever hvis foreldre tilhører N.S., skal få ettergitt skolepengene i den tid de omhandlede skoler har vært lukket. For øvrig finner ordføreren ingen grunn til å gå med på noen reduksjon av skolepengene.

Oslo, den 22. november 1941.
Ordføreren.

Fritz J. Janssen (sign.)

Et lysende eksempel på ny og frekk N.S.-korrupsjon innen vårt kommunale liv. Det fortjener å bli så kjent som mulig.

I tilslutning til det foregående vil vi gjengi også nedenstående brev i AVSKRIFT.

Fylkesmannen i

Oslo og Akershus.

Oslo, den 9. des. 1941.

Til samtlige ordførere i Akershus fylke.

Jeg er gjort bekjent med det forhold at firmaer hvis ledere står tilsluttet N.S., blir påført betydelig tap ved boikott. Jeg skal i den anledning gjøre oppmerksom på at jeg anser det rimelig at sådanne firmaer får den kompensasjon for boikotten som ligger i at de overdras leveransen til alle kommunale institusjoner, hvorfor jeg tør he Dem for fremtiden

sørge for at så skjer for de kommunale institusjoners vedkommende i Deres kommune. Herved at forutsatt at N.S.-firmaenes tilbud ikke stiller seg dårligere enn andres med hensyn til varens kvalitet eller pris, eller på annen måte.

På lignende måte skal entreprenører, bygmestere, håndverkere og arbeidere tilsluttet N.S. foretrekkes ved kommunale institusjoner i Deres kommune undder ellers like vilkår.

Firmaet Norsk Kaffekompani, innehaver grosserer R. Baanrud, er et av de firmaer som har lidt sterkt under boikotten. Firmaet er leverandør av kaffeerstaining (Norcaf), sukker og ærter, m.v. Forsåvidt ikke leveransen av disse varer til de kommunale institusjoner skjer gjennom N.S.-firmaer, ber jeg Dem sørge for at firmaet får leveransen av nevnte varer. Hvis det melder seg andre N.S.-firmaer er det selvsagt at disse skal konkurrere med Norsk Kaffekompani på like vilkår.

E. Blehr.

kst. (sign.)

Ja, hvordan skulle N.S.-firmaene i det hele tatt klare seg uten korrupsjon?

Vi gjengir endelig følgende brev i avskrift:

Nasjonal Samling. Vestfold fylkesorganisasjon. Tønsberg, den 16. februar 1942.

Fra fylkesorganisasjonslederen.
Til Justisdepartementet.
herr minister Sverre Riisnæs.
Ministerens kontor.
Oslo.

Jeg henviser til dagens telefonsamtale med herr sekretær Pedersens angående Nils Jacob Hovde, som er anmeldt for salg av skotøy uten rasjoneringskort eller anvisning.

Herr Hovde innrømmer å ha solgt skotøy, og solget er foregått til tyskere. Herr Hovde meddeler videre at hans forretning var blokert, og da han for å leve måtte ha omsetning, ble han tvunget til dette.

Nils Jacob Hovde reiste i mai måned ifjor til Waffen SS og har tjenestegjort der til han kom hjem til Norge den 8. februar i år. Herr Hovde er for tiden uten arbeid, og han kan således ikke klare å betale noen bot. Såfremt saken skal fremmes, blir det ingen annen utvei enn at Hovde må avsone eventuell straff.

Jeg tar i betraktning at salg av rasjonerte varer uten punkter vel i større eller mindre utstrekning har foregått så å si fra alle forretninger uten at dette kommer fram i dagen. Det er herr Hovdes standpunkt for den nye tåd og hans medlemskap i N.S. som har tvunget ham til dette. Jeg mener at det er formildende omstendigheter, og håper derfor at herr justisministeren kan bevirke at saken blir henlagt.

Prispolitiet i Tønsberg består utelukkende av "jössinger". Jeg vedlegger kopi av tiltalebeslutningen, utferdiget av politimesteren, herr Trygve Fehn, her. Jeg har idag konferert med herr Fehn angående saken for å få vite hvordan denne ligger an. Herr Fehn

meddeler at saken kommer inn under sorenskriveren og vil bli fremmet derfra.

For ikke å gi herverende "jössinger" noe å glede seg over, mener jeg at så sant det er mulig må man unngå å la en av våre kjempere i Waffen SS få en slik mottagelse med det samme han kommer hjem. Jeg håper derfor at justisministeren kan beslutte saken henlagt, og at det fra Dem blir gitt underretning direkte til sorenskriveren i Tønsberg. Jeg er takknemlig for å få høre fra Dem om sakens utfall.

Heil og Sæl.

N. Schønning Olsen (sig.)

Fylkesorganisasjonsleder.

Hvorpå Riisnæs svarte Politimesteren i Tønsberg med følgende brev fra Justisdepartementet den 19. februar 1942, undertegnet at ham selv.

"Det er selvsagt at en slik gammel sak ikke bør fremmes mot en mann som i månedvis har kjempet for sitt land. Jeg anmoder Dem for mulige fremtidige tilfellers skyld (uthevet at oss, Riisnæs går her meget riktig ut fra at de fleste innen N.S. er kjeltringer og lovovertredere.) å tilkjennegi også prispolitiet denne oppfatning, og å sende dokumentene til Riksadvokaten, for at denne kan unnlate påtale med hjemmel i strprl. pgs. 85, annet ledd, annet ledd, og uten vilkår forsåvidt det forhold angår som tiltalen omhandler."

Stikk den. Dette er vel toppen av våre tre her anførte korrupsjonstilfeller.